

Kjære gjester, studenter, kolleger, venner og familie.

Takk for at dere deler denne dagen med meg.

Takk også til styret for tilliten dere har vist meg ved å gi meg rollen som rektor for Høyskolen Kristiania.

Men aller først vil jeg rette en særlig takk til avtroppende rektor, Trine Johansen Meza.

Trine, du har ledet Kristianias faglige utvikling gjennom en viktig periode, sammen med ditt rektorat. Det er bygget solide fagmiljøer, internasjonaliseringen er styrket, vi har tatt opp kandidater på våre to doktorgrader og ikke minst så var det en stor milepæl da vi gjennomførte vår aller første kreeringsseremoni for doktorgradskandidater på egne programmer i juni. Dette var et historisk øyeblikk for Kristiania.

Arbeidet som er nedlagt i din periode gir et sterkt fundament for veien videre.

For retningen er klar: Vi skal fortsette reisen mot å bli et arbeidslivsuniversitet.

Å være et arbeidslivsuniversitet handler om langt mer enn å utdanne studenter. Det handler om å utvikle kunnskap sammen med næringsliv og offentlig sektor. Å være en aktiv og naturlig samarbeidspartner for arbeidslivet. Og det handler ikke minst om å bidra til å løse de utfordringene samfunnet står overfor.

Jeg tar over som rektor i en tid hvor både samfunnet, arbeidslivet og utdanningssektoren er i rask endring.

Ny teknologi endrer måten vi arbeider på. Kunstig intelligens skaper nye spørsmål og nye muligheter. Demografiske endringer påvirker arbeidsmarkedet. Behovet for livslang læring blir stadig tydeligere. De studentene som kommer til oss i dag, skal ut i en virkelighet som ingen av oss fullt ut kan forutsi.

Verden rundt oss forandrer seg, og vi må forandre oss med samfunnet så vi hele tiden løser behovene i dag og i morgen. Dette stiller nye krav til hva en utdanningsinstitusjon skal være, og vi justerer hele tiden vår kurs.

Det siste året har vært både krevende og viktig.

Sammen har vi utviklet en ny strategi for Kristiania. Vi har endret organisasjonen, bygget nye faglige fellesskap og tilpasset oss nye behov. Dette arbeidet har hatt ett mål: å gjøre oss bedre rustet til å oppfylle samfunnsoppdraget vårt i årene som kommer.

Den nye strategien fram mot 2030 er utviklet sammen med ansatte, studenter, arbeidsliv og alumner. Den tydeliggjør hvem vi er, og hva som skal gjøre Kristiania unik.

Kristiania ønsker å bli arbeidslivets universitet. Det innebærer en klar forpliktelse.

Det betyr at det vi underviser i, skal være relevant langt utover eksamensdagen. Det betyr at forskningen vår ikke bare skal publiseres i faglige tidsskrifter, men også kunne tas i bruk. Den skal bidra til å løse utfordringer i bedrifter, organisasjoner og offentlig sektor.

Vår styrke er kombinasjonen av anvendt forskning, praksisnær undervisning og tett kontakt med arbeidslivet. Det er en viktig del av vår identitet.

Å bli et universitet er målet, men vi skal samtidig hegne om vår egenart – hvor studenten alltid er i sentrum. Vår suksess er når våre studenter lykkes, når de får spennende og relevante jobber etter endt utdanning.

Vår suksess er når forskningen vår løser reelle utfordringer, og tas i bruk i arbeidslivet.

Fredag gikk jeg faddervakt i Oslo sentrum i regi av SiO sammen med en masterstudent fra UiO som fortalte at han hadde lest Kristianias historiebok fra perm til perm. Studenten beskrev faktisk jubileumsboken som en spenningsroman. Boken hadde han funnet i hyllen til NSO.

Han var oppriktig fascinert over hvordan én manns idé i 1914 har utviklet seg til en betydelig utdanningsinstitusjon med en viktig rolle i det norske samfunnet.

Men det som gjorde størst inntrykk på ham, var ikke størrelsen vår. Det var vår evne til å endre oss gjennom mer enn hundre år, samtidig som vi har vært tro mot vår grunnidéen: å gi flest mulig tilgang til utdanning, kunnskap og muligheter i hele landet.

Denne arven han var så inspirert av, definerer hvem vi er i dag. At Kristiania oppleves så folkelig, og med et så stort mangfold av studenter og fagmiljøer. At vi er så opptatt av at våre studenter skulle lykkes. At vi utdanner for tiden etter studiene.

Det er en arv vi skal være stolte av.
Og det er en arv vi skal forvalte og utvikle videre.

Kristiania er ikke viktig fordi vi er store.
Kristiania er viktig fordi vi utdanner mennesker som skaper verdi i samfunnet hver eneste dag.

Jeg har sett studenter komme inn dørene fulle av forventninger og gå ut igjen som profesjonsutøvere, entreprenører, forskere og ledere. Det handler om at vi gir unge og voksne muligheter, til å utvikle seg gjennom livet.

Våre kandidater arbeider i helsevesenet, i kulturlivet, i teknologibedrifter, i offentlig sektor og i næringslivet. De bidrar til utvikling, innovasjon og verdiskaping over hele landet. Gjennom dem setter Kristiania spor langt utenfor våre egne campuser.

For over 22 år siden begynte jeg som administrerende direktør ved Kristiania.

Den gangen var vi en helt annen organisasjon. Langt mindre enn i dag, med andre utfordringer og andre muligheter.

De enorme endringene vi har fått til sammen siden den gang, sier mye om kraften, kompetansen og engasjementet som finnes i denne organisasjonen.

Det gir meg stor tro på fremtiden. Jeg tror på utdanning, at kunnskap kan forandre liv og forbedre samfunnet. Jeg tror på Kristiania, at vi er en institusjon som fremdeles har en viktig rolle, slik at flere kan utvikle sitt potensiale og få mulighet til å skape det livet de ønsker.

Så oppsummert: Solide og sterke fagmiljøer er fundamentet for høyskolen, og det er viktig at vi deltar i forskningsfronten.

Jeg ønsker at Kristiania fortsatt skal være en institusjon som tør å gå foran.

En institusjon som er modig nok til å tenke nytt.

Som er nær nok arbeidslivet til å forstå utfordringene. Som fortsatt er fleksible og har evne til å utvikle oss, ha tradisjon for forandring.

Vi har gjort store endringer i Kristiania. De neste årene skal vi ikke bare tilpasse oss fremtiden. Vi skal være med på å forme den.

Jeg går inn i denne rollen med glede, ydmykhet og stor tro på det vi kan få til sammen. Og med en takknemlighet for å få lov til å være en del av en institusjon som i snart 112 år har gitt mer enn 3,3 millioner mennesker muligheter.

Det er en stor ære å få fortsette mitt virke ved Høyskolen Kristiania.

Nå som rektor. Tusen takk!